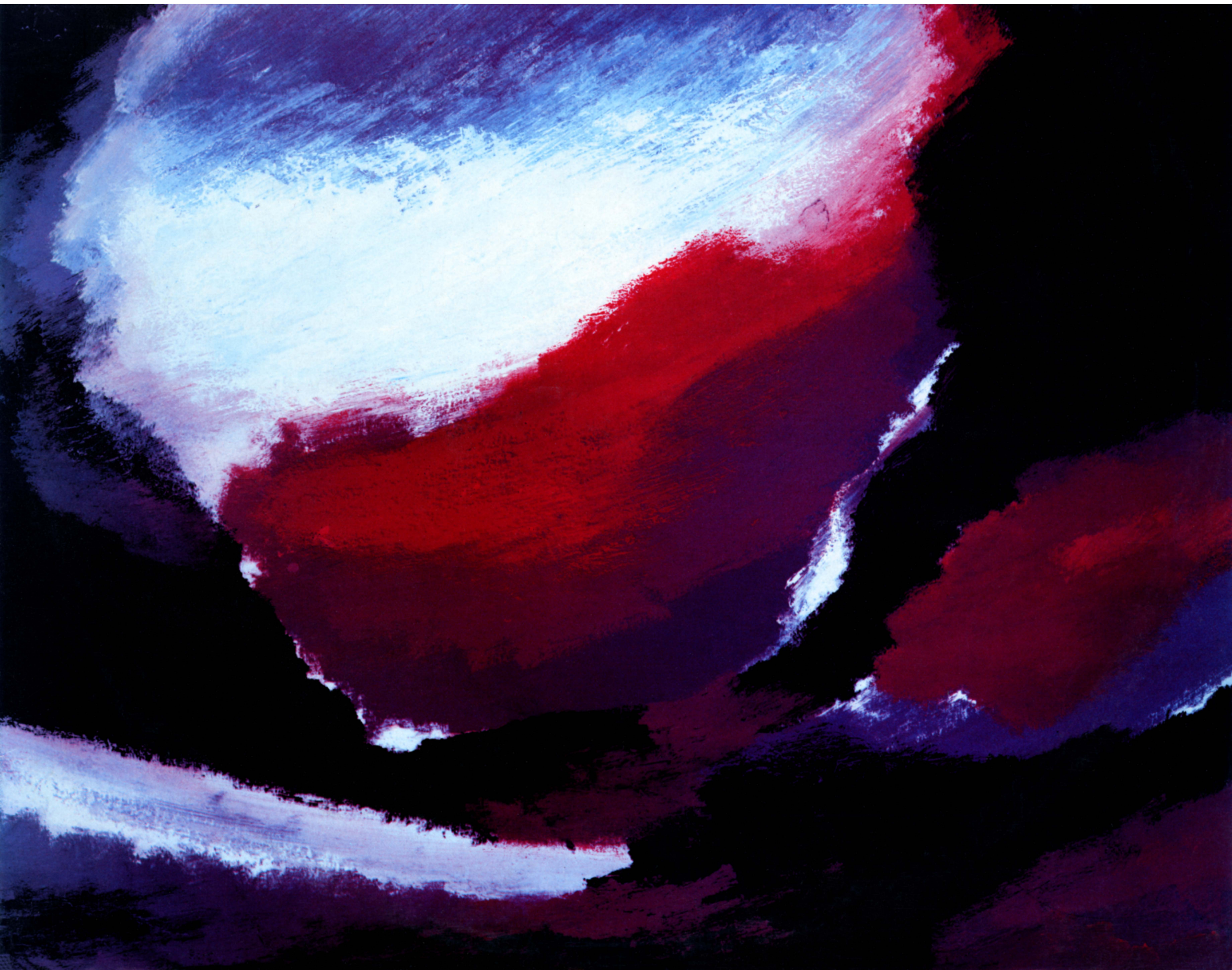

ZBIGNIEW RUDZINSKI

Requiem ofiarom wojen · Campanella
3 pieśni na tenor i 2 fortepiany

ZBIGNIEW RUDZIŃSKI

Side A

„REQUIEM OFIAROM WOJEN” NA CHÓR I ORKIESTRĘ „REQUIEM for the war victims” for chorus and orchestra

Wielka Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia
w Katowicach

Chór Polskiego Radia i Telewizji w Krakowie
*The Polish Radio Symphony Orchestra in
Katowice*

The Polish Radio and TV Chorus in Kraków

STANISŁAW WISŁOCKI — conductor

Tadeusz Dobrzański — chorus conductor

Side B

„CAMPANELLA” NA ZESPÓŁ PERKUSYJNY “Campanella” for percussion group

Poznański Zespół Perkusyjny

The percussion group in Poznań

ZBIGNIEW RUDZIŃSKI — conductor

3 PIEŚNI NA TENOR I 2 FORTEPIANY

3 Songs for tenor and 2 pianos

Ite (sł. Ezra Pound)

Strings in the earth Struny ziemi (sł. James
Joyce)

Night Noc (sł. William Rose Benét)

WIESŁAW OCHMAN — tenor

Jerzy Gaczek — fortepian

Helena Christenko — fortepian

Zbigniew Rudziński urodził się w 1935 r. w Czechowicach. Kompozycję studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie u Piotra Perkowskiego. W latach 60-tych założył zespół „Ad novum”, w którym występował jako pianista, prezentując w kraju i zagranicą muzykę awangardową. Wykłada kompozycję w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, gdzie od roku 1976 jest docentem.

Do najważniejszych pozycji w twórczym dorobku kompozytora, obok utworów przedstawionych na płycie należą: *Contra fide*m na orkiestrę (1964), *Momenty muzyczne I, II, III* na orkiestrę (1965-1968), *Kwarter na 2 fortepiany i perkusję* (1969), *Muzyka nocą* na małą orkiestrę symfoniczną (1970), *Sonata na fortepian* (1975).

Spośród kompozytorów polskich średniego pokolenia Zbigniew Rudziński wyróżnia się własnym, łatwo rozpoznawalnym stylem. Używa instrumentów współczesnej XX-wiecznej orkiestry, nie interesuje się natomiast brzmieniami instrumentów preparowanych, czy też muzyką elektroniczną. Wyznaje pogląd, że w aktualnym, tradycyjnym instrumentarium tkwią jeszcze, wbrew pozorom, olbrzymie możliwości brzmieniowe. Pogląd ten niewątpliwie jest zdeterminowany specjalnymi uzdolnieniami kompozytora, który wykazuje ogromną, „Impresjonistyczną” wrażliwość na barwy dźwiękowe. Potrafi je nie tylko misternie wynajdywać i w sposób wyrafinowany zestawiać, ale również po mistrzowsku nimi operować tworząc delikatne mozaiki, łącząc barwy w grube, jednolite pasma czy migotliwe plamy. Ten kolorystyczny zmysł w połączeniu ze świetnym opanowaniem warsztatu kompozytorskiego, wyrazistą konstrukcją formalną i lapidarnością wypowiedzi, to najbardziej typowe cechy

muzyki Rudzińskiego. Głównym nurtem jego twórczości jest muzyka absolutna, instrumentalna; jakkolwiek kompozytor nadaje niektórym utworom tytuły programowe, energicznie odżegnuje się od wszelkiej w nich programowości. W jednej z wypowiedzi tak uzasadnił swoją postawę: „Cale piękno muzyki polega na tym, że pozostawia swobodę rozumienia i odczuwania, nie dotyka rzeczy, nie nazywa ich po imieniu. Może właśnie ta cecha jest i coraz bardziej będzie potrzebna człowiekowi zagubionemu w gwałtownie postępującej cywilizacji, człowiekowi zagrożonemu wieloma zjawiskami współczesnego świata”.

„Requiem — ofiarom wojen” na chór i orkiestrę zostało skomponowane w latach 1970/71 na zamówienie Staatstheater w Kassel i wykonane także po raz pierwszy w dniu 9 kwietnia 1971 roku na uroczystym, wielokopiętkowym koncercie organizowanym pod hasłem „Gegen den Krieg”. Chórem i orkiestrą dyrygował Gerd Albrecht. „Requiem” nie nawiązuje do wykształconych w historycznym rozwoju tradycyjnych kanonów tej formy. Jest kompozycją w zasadzie jednoczęściową, z tym, że w jej przebiegu wyraźnie zarysowuje się wewnętrzny podział na trzy części. Pierwsza charakteryzuje się rozbudowywaniem muzycznej substancji, wewnętrznym niepokojem, narastającą w piętrzących się falach chóralnych partii ekspresją przywodzącą na myśl „Dies irae” (tekst: „Pacem in terris”). Kontrastująca i statyczna część druga przynosi posępne, mroczne uspokojenie, po czym następuje ostatnia — recytowane i śpiewane w kilku płaszczyznach na tle leżącej nuty kontrabas „Requiem aeternam”. Zawarty w tej muzyce olbrzymi ładunek emocji porusza do głębi, przenosząc zdawałoby się w inny wymiar, zbliżając się do odwiecznej tajemnicy ludzkiego życia i śmierci.

„Campanella” na zespół perkusyjny powstała na zamówienie Malmö Percussion Ensemble w 1977 roku i przez ten zespół pod dyrekcją kompozytora została wykonana po raz pierwszy 8 czerwca 1977 roku w Kopenhadze.

„Campanella” przeznaczona jest, jak sugeruje nazwa na rozmaite dzwonki, dzwony, gongi, triangle, pozytywki i inne metalowe perkusyjne instrumenty o dźwięcznym brzmieniu. Jest to muzyka delikatna, pastelowa, pełna subtelności i liryzmu zrodzona z nieco przewrotnego zamysłu kompozytora, by przeciwstawić się utartym wyobrażeniom o utworach na perkusję. Romantyczny urok zamknięty w zwiewnej, misternie utkanej, mieniającej się wielością odcieni barw instrumentalnych materii dźwiękowej sprawia, że ten wdzięczny utwór na długo pozostaje w pamięci.

„3 Pieśni” na tenor i dwa fortepiany: I. *Ite* (Idźcie) sł. Ezra Pound. II. *Strings in the earth* (Struny ziemi) sł. James Joyce, III. *Night* (Noc) sł. William Rose Benét.

Cykl ten, napisany w roku 1968 to pozycja wyjątkowa w dorobku Zbigniewa Rudzińskiego, twórcy muzyki absolutnej i instrumentalnej. Wszakże i tu styl kompozytora jest jasno widoczny: w zwartej i zwięzłej formie zawiera maksimum wyrazu. Wysunięty na plan pierwszy głos solowy traktowany jest z pietyzmem, tak, by jego naturalne walory i eufoniczne piękno ujawniły się w pełnej krasie. Poszczególne pieśni kontrastują z sobą charakterem, ale bardzo specyficzny klimat filozoficznej refleksji przenikający poezję i muzykę spleta je w jedną całość.

Pieśni skomponowane do poezji w języku angielskim, wykonywane są w oryginalnej wersji językowej.

Izabella Grzenkiewicz

Zbigniew RUDZIŃSKI was born at Czechowice in 1935. He studied composition under Piotr PERKOWSKI at the State Higher School of Music in Warsaw. In the 1960s he founded the ensemble Ad novum in which he played the piano; the ensemble used to present, at home and abroad, avant-garde music. He now teaches composition at the State Higher School of Music in Warsaw at which he has been asst. professor since 1976.

The major compositions in his output, apart from those presented on this record, are: *Contra fide*m for orchestra (1964), *Moments Musicaux* I, II, III for orchestra (1965-1968), *Quartet for 2 pianos*

and orchestra (1969), *Night Music* for a small symphony orchestra (1970), *Sonata for piano* (1975).

Among the Polish composers of the middle generation Zbigniew Rudziński is one who has his own, easily recognizable style. He uses the instruments of the 20th century orchestra, while showing little interest in the sonorities of prepared instruments or in the electronic music. He is of the opinion that the totality of currently used traditional instruments contains still, though it may seem otherwise, immense tonal possibilities. This view is probably determined by the composer's special predispositions, namely his "impressionistic" sensitivity to tone colours. He can not only elaborately pick them up and bind together, but also handle them in a masterly fashion by creating delicate mosaics, uniting colours into broad, uniform bands or shimmering patches. The sense of tone colour combined with an excellent skill in composition, a distinct formal construction and conciseness of expression — these are the main characteristics of Rudziński's music. Most of it is absolute and instrumental and although the composer gives some of his pieces programme titles he strongly denies any programme suggestions in them. In one of his statements he so justified his attitude: "Music is beautiful just because it leaves us free to feel and understand, because it does not touch things, neither calls them by name. And perhaps precisely this aspect of it will be more and more useful to man feeling now lost in the rapidly developing civilization, to man threatened by the phenomena of the contemporary world". *Requiem — for the war victims* for chorus and orchestra was written in the years 1970/71, having been commissioned by the Staatstheater in Kassel, where it also had its first performance on April 9, 1971, at a Good Friday concert, held under the motto *Gegen den Krieg*. The chorus and orchestra were conducted by Gerd Albrecht.

The *Requiem* does not stick to the traditional canons of this form. Although it is a one-movement piece, one can in fact distinguish in it an outline of three movements. The first one is characterized by an extension of its musical substance, by an inner unrest and a growing expression in the mounting waves of the choral parts, bringing to mind *Dies irae* (text: *Pacem in terris*). The contrasting and static second movement calms down into a gloomy mood. Then follows the third movement — *Requiem aeternam*, recited and sung on several levels against the background of the lying double-bass note. The profound emotion of this music is most moving indeed, it seems to carry us into another dimension and bring nearer to the eternal secret of human life and death.

Campanella for a percussion group, written in 1977, had been commissioned by the Malmö Percussion Ensemble and was first performed by that group under the composer himself in Copenhagen on June 8, 1977.

As the piece's name indicates the *Campanella* is designed for all sorts of bells, gongs, triangles, musical boxes and other brass percussion instruments producing sonorous sounds. This is a delicate music, held in pastel colours, subtle and lyrical, born from the composer's somewhat perverse idea to write for percussion in a way that is most unusual for these instruments. The romantic charm, enclosed in the ethereal, delicately woven and colourful fabric of this piece makes it linger long in memory.

3 Songs for tenor and two pianos: I. *Ite* (Go), words by Ezra Pound, II. *Strings in the Earth*, words by James Joyce, III. *Night*, words by William Rose Benet.

This cycle, written in 1968, is something of an exception in Rudziński's output which consists mainly of absolute instrumental music. However here, too, the composer's style remains very much the same: an intensive expression in a concise form. The solo part of the voice, placed in the very foreground, is treated in them with great care so as to bring out its natural quality and all the shades of the euphonic beauty. The songs are contrasted, but the specific climate of philosophical meditation, with which both the poems and music are imbued, binds the pieces into a single whole. Having been composed to poems in English, they are performed in their original language.

Transl.: L. Wiewiórkowski

Reżyser nagrania: J. Urbański
Operator dźwięku: K. Urbańska
Proj. graf.: Z. Januszewski

Made in Poland

Cena zł 65,—

POLSKIE NAGRANIA WARSZAWA

Muza
STEREO
MADE IN POLAND

BIEM

SX 1595 A

Zbigniew Rudziński
„REQUIEM ofiarom wojen” na chór i orkiestrę
„REQUIEM for the war victims” for chorus and orchestra
Wielka Orkiestra Symfoniczna PR w Katowicach
Chór PR i TV w Krakowie
The Polish Radio Symphony Orchestra in Katowice
The Polish Radio and TV Chorus in Kraków
Stanisław Wislocki - conductor
Tadeusz Dobrzański - chorus conductor

POLSKIE NAGRANIA WARSZAWA

Muza
STEREO
MADE IN POLAND

BIEM

SX 1595 B

Zbigniew Rudziński
„Campanella” na zespół perkusyjny
„Campanella” for percussion group
Poznański Zespół Perkusyjny
The percussion group in Poznań
Zbigniew Rudziński - conductor
3 Pieśni na tenor i 2 fortepiany
3 Songs for tenor and 2 pianos
Ite (śl. Ezra Pound) Strings in the earth / Struny ziemi
(śl. James Joyce) Night / Noc (śl. William Rose Benet)
WIESŁAW OCHMAN - tenor
Jerzy Gaczek - fortepian
Helena Christenko - fortepian